

Bedkommende, at samle Materialet, det maa samles i Ministeriet og leveres den. Commissionen har dog været overordentlig flittig i denne Henseende, men der savnes væsentlige Ting, som jeg er overbevist om, Ministeriet heller ikke har, thi ellers havde Commissionen vistnok faaet dem. Jeg troer, at det ærede Medlem af Commissionen, som her er tilstede, efter hvad jeg nu har sagt med Hensyn til Gageringen af sportulere Embedsmænd, bedre end hidtil vil kunne forstaae, hvad jeg meente om den Gjennemsniitsberegning, der burde gøres for at faae at vide, om Embedsmændene i det Hele ere flettere stillede nu end for 20 Aar siden, og om de Stridt, man maatte gøre for at komme til en bedre Fordeling.

Bahle: Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at naar der paa flere Steder i Loven og i Commissionens Betænkning er opstillet som noget Eventuelt, at Embedsmændenes Antal skal formindskes, maa aldeles nødvendigt sidsordnet dermed foregaae en heel Forandring i Examensvæsenet ved Universitetet. Saaledes som dette nu er anordnet, er det, for ikke at gjøre Candidatantallet altsfor overdreven stort, en ligestrem Nødvendighed, at Examina skærpes; om det nu er den Maade, hvorpaa man bedst bringer Folk til i Fremtiden at være Staten nyttige, skal jeg lade være usagt, men vist er det, at det er et aldeles udenfor Embedernes Bestyrelse liggende Hensyn, som her tages. Naar der nu altsaa siges: Examina maae skærpes, for at Candidaternes Antal ikke skal blive altsfor stort, da Staten ikke kan faae Brug for dem eller i alt Fald maa lade hengaae lang Tid, maa lade dem gaae i Frø, før den kan benytte dem, og man saa bagefter siger: den skærpede Examen maa betales, saa vil man see, at der ligger aldeles falske Betragtninger til Grund for det Hele. Et Tilfælde, som nylig er foregaaet, skal jeg dog nævne som et Exempel. Ved Examen meldte der sig en ældre Studerende, om hvem Alle maatte erkjende, at han var fuldkommen moden og vel skiftet til i sin Tid at kunne bestyre et Embede, men paa Grund af, at han ikke var indererceret paa den Maade, som Bedkommende nu netop ønskede, naar Manden

efter hans Mening skulde præstere hvad der forlanges ved Examen — det var altsaa kun med Hensyn til Examen —, saa kunde dette Menneſte ikke faae en Character, som beretigede ham til at søge et Embede, og jeg tør kræve Alle, der kjende denne Person og have levet med ham, til Vidne paa, at der ikke let kan findes nogen saa praktisk dygtig Mand med Hensyn til Forretninger. (Monrad: Hvem er det?) Jeg nævner Ingen ved Navn, men Enhver kan gjerne faae det at vide. Det er kun . . .

Formanden: Jeg fatter ikke, hvorledes det ærede Medlem kan sætte dette i Forbindelse med Lønningloven.

Bahle: Jeg sætter det i Forbindelse med hvad der staaer i Loven, at Embedernes Antal skal formindskes, og dette staaer i en meget naturlig Forbindelse med Candidaternes Antal.

Indenrigsministeren: Ja, jeg var heller ikke saa lykkelig at forstaae Forbindelsen, men det skal jeg lade ligge; derimod skal jeg tilføie et Par Bemærkninger, som dog skulle være meget korte, navnlig, da den ærede Rigsdagsmand, imod hvem de ville blive rettede, ikke igjen ved denne Forhandling kan tage Ordet. Saalænge der ikke siges Andet, end at der behøves Tid til Overveielſen af det Lovforslag, som foreligger, saalænge der blot siges, at der billigtvis ønskes og kan ventes Oplysninger, som maae erkjendes at staae i en naturlig Forbindelse med Lovforslaget, saa er det en Selvfølge, at der ikke fra min Side kan gjøres nogensomhelst Indsigelse. Selv om jeg kunde ønske en Sag hurtigere fremmet, end den maatte blive fremmet, saa veed det ærede Thing jo meget vel, at der ikke er den ringeste Udgang for en Minister til i den Henseende at udøve nogensomhelst Indsigelse; det er Noget, der fuldkommen ligger i Thingets Haand. Men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at man ogsaa kan forlange Oplysninger med Hensyn til en Sags Behandling, der saalidet staaer i Forbindelse med den, ligesom man kan tage en saadan Tid til en Sags Overveielſe, at det Spørgs-